

בעני נקבעת ואני אהבתיך. שהרי אין אהבה לקדוש ברוקה הוא עם הבן אדם בעולם הנה אלא במי شب מחתאו, ועל זה אני אהבתיך, אבל מה עשית שהר נטע רשות לנחש להיק? זה היעצה - ואכן אדם פחתי. מהו אדם שטמן לקודש ברוך הוא תחתי? אותו אדם שבא מעם אחר, שאותו נחש יאלל משלו, שפטוב ואtan אדם, אל תקנוי אדם אלא אדום. ולא מים, זהו בראשית כה לאם מלאם יאמץ, וזה זרע עשו שטמן מחת נפשו.

עד שישבו הרי היהודי פה שאותו הגוי גזול והונח השרגו, בא בך לך לאה ועיף, ומתוך חזק המשמש ונכנס באתו שדה וישב מחת עץ אחד, והוא מתרעם לקודש ברוך הוא ומצדיק עליו את ברין ואומר: רבון העולם, גליו וידוע לפניו שאיני חושש עלי ועל גופי ועל ממוני כלום, שהרי בדין נעשה כל מה שנעשה, אבל אב ואם זקנים יש לי, שאין לי בפה אפרנס אותם, ועל זה חשבתי.

ועוד על כל זה - צור או אחד של דינרים שהיה באתו הארץ, של עני אחד לעשות חפה לבתו העניה, מה עשית? רבון העולם, על זה כואנני בלביו יותר.

בכה ואמר, (תהלים ט' משפטיו ה') אמרת צדקו ייחדו. דיןיו של רבון העולם הם אמרת. למה הם אמרת? משום שאדרכו ייחדו. שהרי בשעת הדין, כשהקרוש ברוך הוא רוצה לעשותות (די), באה בעלי מגנים עומדים מצד זה ומצד זה, ומצדיקים אלו באלו, נלחמים אלו באלו. פיו שadrko אלו באלו והסבירו כאחד, איז משפטיו ה'

בעני נקבעת ואני אהבתיך. רק הוא לית רוחימו לקודש בריך הוא בהדי בר נש בהאי עלמא, אלא במאן דרב מחותיה. ועל דא אני אהבתיך. אבל מה עבדיך רק האהבתה רשו לחויא לנזק. דא הוא עיטה, ואtan אדם פחתי. מי איה אדם דיבב קדשא בריך הוא תחותיה, ההוא אדם דאתי מעמא אחרא, דההוא חוויא מדיליה ייכיל, דכתיב ואtan אדם. אל תקנוי אדם, אלא אדום. ולא מים דא הוא, לאם מלאם יאמץ, וזה זרע דיביב תחות נפשיה.

אדרוז יתבי, הא הא יפדי דגוז להו גוי דקטל חוויא, אתה באורח לאי ועיף. ומגו פקיפו דשמשא עאל בהו אחקל ויתיב תחות אילנא חד, והוה מתרעם לקודשא בריך הוא, ימצדיק עליה דין, ואמר. מאريا עצמא, גליו וידוע קפיך דאנא לא חיישנא עלי ועל גופי ועל ממוני כלום, דהא בדין אתעביד כל (פה) דאתעביד. אבל אבא ואימה סבין אית לי דלית לי בפה אפרנס לוין, ועל דא חיישנא.

ויתו על כל דא, צורא חדא דдинרין דהוה בהו ארנק דחד מסכנא למעד חופה לבריתיה ענייה. מה עבדיך מארי דעתמא, על דא כאיבנא בלבאי יתר.

בכה ואמר (תהלים ק"ט) משפטיו ה' אמרת צדקי ייחדו. דיןין דמאי עולם, קשות אינון. אמראי אינון קשות, בגין דצדקו ייחדו. רק בא בשעתה דיןיא לקודשא בריך הוא בעי למעד (די), כמה מארי תריסין קיימיין מהאי סטר ומהאי סטר ומצדיקין אלין באליין ומגיחין אלין באליין. בגין דצדקו אלין באליין ואסתפמן בחדר, בגין משפטיו ה' אמרת. אימתי צדקו